

15:e söndagen efter trefaldighet 230917. Rubrik: Ett är nödvändigt.

Luk 10:38-42 Medan de var på väg gick han in i en by, och en kvinna som hette Marta bjöd honom hem till sig. Hon hade en syster vid namn Maria, som satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord. Men Marta tänkte på allt hon hade att ordna med. Hon kom och ställde sig framför Jesus och sade: »Herre, bryr du dig inte om att min syster låter mig ensam ordna med allt? Säg åt henne att hjälpa till.« Herren svarade henne: »Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, fast bara en sak behövs. Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne.«

Har jag missat nå't?

Den frågan ställer vi oss ibland, och vi skall strax utforska dess konsekvenser. Innan jag gör det, skall vi ta några vardagliga exempel på de missar vi alla kan göra: Jag kommer för sent till affären och missar erbjudandet att köpa en tvättmaskin till nedsatt pris Kampanjen avslutades igår. Jag slår på TV:n och inser att mitt favoritprogram redan avslutats. Och ja, jag glömde att saltet är slut, så nu måste jag göra en extra vända till butiken för att undvika smaklösa måltider.

Dessa situationer är irriterande men i grunden betydelselösa. Nu övergår jag till något mer allvarligt. Människor går till doktorn med ett diffust obehag i kroppen. Det händer tyvärr att även läkare kan missa något som senare visar sig vara en allvarlig sjukdom. Plötsligt är det man missat inte längre betydelselöst eller förargligt – det är en fråga om liv och död.

I evangeliet möter du och jag två av de tre syskonen Marta, Maria och Lazarus. Vi vet inte hur gamla de var, sannolikt var de ogifta och saknade barn. Som barnlösa verkar det som att de hade missat den kulturens pensionsförsäkring.

För att belysa den tidens avsaknad av folkpension och ATP, vill jag lyfta fram Bibelns berättelse om änkan i Nain. Hos henne utför Jesus ett mäktigt mirakel genom att uppväcka hennes son från de döda. Händelsen ger oss en inblick i de barnlösas ålderdom genom änkans situation. Hennes avlidne son var hennes enda familjemedlem och pensionsförsäkring. Förlusten av honom var hjärtskärande.

I evangelietexten framstår Marta, som den drivande i syskonskaran. Det är hon som bjuder in till måltid – inte brodern Lazarus. Därefter ställer hon kravet att Maria skall hjälpa till. Helt sonika avbryter hon - på ett burdust sätt - samtalet som Jesus har med Maria. En snäll analys får bli: Tämligen ohyfsat uppförande av Marta. Evangelietexten ger oss en målande inblick i denna syskonskaras familjedynamik.

Du och jag lever förmodligen våra liv på ett sätt som liknar Martas. Våra dagar fylls med rutinmässiga uppgifter och vi tar oss sällan tid - att som Maria - reflektera över livets djupaste dimensioner. Plötsligt insåg jag att jag hade blivit pensionär och undrade vart alla åren hade tagit vägen. Mitt liv liknade Martas på många sätt: Arbete, arbete och ännu mer arbete, ibland långt in på nätterna.

Att vara ensam företagare som programmerare ger en viss frihet, men när problemen uppstår, då står man där, helt ensam, ansvarig med kravet att lösa problemet. Ändå var jag inte ensam. Vid många av dessa tillfällen - när allvarliga tekniska utmaningar dök upp - bad jag om hjälp och vägledning. Det kunde ta flera timmar av felsökning, men jag fick ett svar på var felet fanns. I en felaktig datordel eller logiskt fel i programkoden jag skrivit.

När jag till sist kunde pusta ut och hade löst problemet, då kom tvivlet fram för att hindra mig från att tacka. Tvivlet skymde min tacksamhet, genom att påstå, att jag ändå hade löst problemet utan någon bön. Men, i min enkla tro håller jag fast vid övertygelsen att Gud hör våra böner och svarar på dem.

Med dessa reflektioner över dagens evangelietext, är det dags att ställa den viktigaste frågan avseende våra liv: Har du och jag missat nå't? Missat något verkligt väsentligt?

Guds fullkomlighet medför att han inte kan tvinga på någon sin vilja, för då vore han en despot. Därför har änglarna och vi människor fått en fri vilja. En del änglar ville inte leva i Guds vilja och gjorde uppror. Därefter bedrog en upprorisk ängel Adam och Eva till att också göra uppror mot det enda förbud som fanns i Edens lustgård: Ät inte av kunskapens träd.

Många människor avfärdar bibelns innehåll och det jag talat om här i dag. Du och jag är fria att välja, vilket innebär att jag inte måste vara Jesu lärjunge. Gör jag det valet, då har jag verkligen missat nå't väsentligt! Jag har – genom detta ställningstagande - själv valt att ställa mig utanför Guds evighetsgemenskap!

Däremot, när du och jag vill vara Jesu lärjungar och vittna om honom genom våra ord och våra liv, då kan vi vara säkra på att han är med oss. Att han finns vid vår sida. Jesus ger ett löfte till alla sina lärjungar i alla tider. Löftet gäller alltså även dej och mej, här och nu:

Matt 28:18-20 Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: »Ät mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.«